

اثربخشی بسته آموزشی فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی شده

The Effectiveness of Mindful Parenting Training Package on Parental Care and Parenting Burnout of Mothers of Student with Internalizing Disorder

Houra Ebrahimi rad

M.A. in psychology, Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Isfahan(khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Ilnaz Sajjadian*

Associate Professor, Clinical Psychology Department, Community Health Research Center, Isfahan(Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

i.sajjadian@khuisf.ac.ir

حورا ابراهیمی راد

کارشناسی ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

ایلناز سجادیان (نویسنده مسئول)

دانشیار روانشناسی بالینی، مرکز تحقیقات سلامت جامعه، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

Abstract

The purpose of this study aimed to effectiveness of a mindful parenting training package on parental care and parenting burnout of mothers of students with the internalizing disorder. The research method was quasi-experimental with pre-test, post-test design, and 1-month follow-up. The statistical population included all mothers of second-year elementary students in Isfahan city in 2020 year, among them, 30 students with internalization disorders were selected by purposive sampling method and randomly assigned to experimental and control groups (15 people each in the group). The experimental group received a mindful parenting training program Boggles (2014) in 8 sessions of 90 minutes one time a week. The control group did not receive any training. Participants answered the research's scales including positive dimensions of care (PDCS, Ruff & et al., 2004) & parental burnout (PBS, Mikolajczak & et al., 2018). Statistical analysis of variance with repeated measures was used to analyze data. The results of the research showed that training mindful parenting had a significant effect on parental care and parenting burnout of mothers of students with internalization disorder ($p < 0.05$). Therefore, it can be said that the mindful parenting training package has an effect on parental care and parenting burnout of mothers of students with internalizing disorders.

Keywords: Internalizing disorder, Mindfulness, Parenting, Burnout, Care.

چکیده

این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی بسته آموزشی فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی شده اجرا گردید. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل و پیگیری ۱ ماهه بود. جامعه آماری کلیه مادران دانش آموزان دوره دوم ابتدایی در شهر اصفهان، سال ۱۳۹۹ را شامل می شد که از بین آنها تعداد ۳۰ نفر از دانش آموزان دارای اختلالات درونی سازی شده به شیوه نمونه گیری هدفمند انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جایگزین شدند (هر گروه ۱۵ نفر). گروه آزمایش برنامه آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بوگلز (۲۰۱۴) را طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای، هفته ای یکبار دریافت نمودند. گروه گواه هیچ آموزشی دریافت نکردند. شرکت کنندگان به پرسشنامه های پژوهش شامل ابعاد مثبت مراقبت (PDCS) (راف و همکاران ۲۰۰۴) و فرسودگی والدگری (PBQ) (میکولاجک و همکاران، ۲۰۱۸) پاسخ دادند. جهت تحلیل داده ها از روش آماری تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی شده اثربخشی معناداری داشته است ($p < 0.05$). بنابراین می توان گفت بسته ی آموزشی فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی شده تاثیر دارد.

واژه های کلیدی: اختلال درونی سازی شده، ذهن آگاهی، فرزندپروری، فرسودگی، مراقبت.

ویرایش نهایی: بهمن ۱۴۰۱

پذیرش: شهریور ۱۴۰۱

دریافت: مهر ۱۴۰۰

نوع مقاله: پژوهشی

مقدمه

تاکنون طبقه بندی های مختلفی برای مشکلات و اختلالات رفتاری کودکان صورت گرفته است که طبقه بندی مشکلات دوران کودکی در قالب مشکلات درونی سازی^۱ و برونی سازی^۲ از گسترده ترین و پرکاربردترین طبقه بندی اختلالات کودکی است (ودودی و همکاران،

1.internalization disorder

2.externalizing disorder

۱۳۹۷). اختلال رفتار درونی سازی شده^۱، از نظر ماهیت درون فردی بوده و به شکل کناره گیری از تعاملات اجتماعی، بازدارندگی، اضطراب و افسردگی متجلی می شود. در مطالعات اخیر میزان شیوع اختلالات درونی سازی در کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال را از ۳ تا ۲۰ درصد گزارش کرده اند (سادوک و سادوک^۲، ۱۴۰۰). به اعتقاد دنیلسون^۳ و همکاران (۲۰۲۱) برجسته ترین عامل در بروز مشکلات هیجانی و رفتاری در فرزند، محیط خانواده و کیفیت والدگری است. یکی از عوامل مهم در کیفیت والدگری مفهوم مراقبت والدین است که نوعی تعامل بین مادر و کودک را شامل می شود و نوع حمایت بزرگسالان از کودک در نتیجه حمایت از رشد کودک شکل می گیرد. بعضی از خصوصیات کودکان، مراقبت کننده را جذب می کند و موجب به وجود آمدن یک حلقه محافظتی و توقعی از روابط مثبت و کارآمد می شود که در نهایت به رشد کودک کمک می کند (حیدری و همکاران، ۱۳۹۵).

از طرف دیگر اختلالات درونی سازی شده تأثیر نامطلوبی بر دلبستگی مادر به کودک و درک مادران از مشکلات و خواسته های مراقبت از فرزندش دارد. مکانیسم استرس-سلامت، که به موجب آن مراقبان فرزندان مبتلا به اختلالات دوران کودکی، استرس بیشتری را نسبت به والدین کودکانی که به طور معمول در حال رشد هستند، تجربه می کنند که منجر به پیامدهای منفی از جمله فرسودگی در والدگری می شود (مسفیلد^۴ و همکاران، ۲۰۲۰). عوامل استرس زا در فرایند والدگری عبارتند از: جستجوی ارزیابی و تشخیص کودکان، انطباق با نقش مراقب و تأثیر آن بر اشتغال والد، و تجربه انگ ناتوانی (لی^۵ و همکاران، ۲۰۱۷). فرسودگی والدگری سندرم خاصی است که از قرار گرفتن والدین در برابر استرس مزمن و شدید ایجاد می شود؛ و متشکل از سه بعد خستگی مفرط وابسته به نقش والدگری، فاصله عاطفی از فرزندان و احساس ناکارآمدی در نقش پدر و مادر می باشد (میکولاجک^۶ و همکاران، ۲۰۱۸).

چرا که اغلب والدین کودکان، با برجسب اختلالات روانشناختی، دارای سوگیری توجه بوده و به صورت انتخابی تنها متوجه ابعاد منفی فرزند خود می باشند (اوربیک^۷ و همکاران، ۲۰۲۲). در این راستا، یکی از اهداف اساسی آموزش والدگری مبتنی بر ذهن آگاهی، آگاه کردن والدین از سوگیری ها و دغدغه های ذهنی ناشی از مشکلات روانشناختی خود و یا فرزندشان بوده و در مقابل به دنبال آموزش استفاده از ذهن مبتدی به والدین برای مشاهده کودک می باشد. تجربه ی مشاهده گری کودک با ذهن مبتدی، راهی برای برقراری ارتباط با تمامی ابعاد کودک و رهایی از سوگیری های منفی می باشد (وندیگس^۸ و همکاران، ۲۰۱۹). با این حال والدین اغلب سخت گیرترین منتقد خود هستند.

فرزندپروری ذهن آگاهانه چارچوبی را فراهم می آورد که به وسیله آن والدین از روی اراده، یاد می گیرند که آگاهی لحظه به لحظه را به رابطه والد فرزند منتقل کنند. گوش دادن فعال، حضور هیجانی و روانشناختی، حضور همراه با شفقت و مهربانی همگی جزو آموزه های مهمی هستند که در فرزندپروری فراگرفته می شوند و والدین در ارتباط با فرزندانشان به کار می گیرند. در فرزندپروری ذهن آگاهانه والدین می آموزند که نسبت به استرس فرزندپروری، واکنش های فوری و نسنجیده انجام ندهند و بهتر بتوانند با هیجانات ناخوشایند ناشی از فرزندپروری مقابله کنند (امرسون^۹ و همکاران، ۲۰۲۱).

نتایج پژوهش پارک^{۱۰} و همکاران (۲۰۲۰) حاکی از این است که فرزندپروری ذهن آگاهانه با میزان کمتر مشکلات درونی سازی و برونی سازی در نوجوانان ارتباط دارد. نتایج پژوهش دیگری نیز نشان دهنده اثربخشی آموزش والدگری ذهن آگاهانه و والدگری مثبت بر تنظیم هیجان در والدین کودکان مضطرب بود (بدیعی و همکاران، ۱۳۹۹). یافته های پژوهش باردفت^{۱۱} و همکاران، (۲۰۱۹) حاکی از این است که مداخلات ذهن آگاهی، استرس و فرسودگی والدین را کاهش داده و عملکرد روانی فرزندان را بهبود می بخشد و همچنین با نتایج پژوهش قاسمی و همکاران، (۱۴۰۰) و مهری و همکاران، (۱۳۹۹) مبنی بر تأثیر فرزندپروری ذهن آگاهانه و کاهش استرس در مادران به خاطر توجه به اینجا و اکنون بین والد-فرزند مورد تأیید قرار گرفته است. همسو با این نتایج، قنوتی و همکاران، (۱۳۹۹) نیز طی مطالعه ای

1. internalized behavior disorder

2. Sadock

3. Danielson & et all

4. Masefield

5. Lee

6. Mikolajczak

7. Overbeek

8. Van der Giessen

9. Emerson

10. Park

11. Burgdorf

کاهش استرس مادران را با آموزش فرزندپروری ذهن آگاهی در مادران دارای کودک با اختلال اوتیسم گزارش داده‌اند. همچنین پژوهش داموداران^۱ (۲۰۱۵) نشان‌دهنده اثربخشی آموزش فرزندپروری مثبت بر ایجاد انگیزه زندگی، استرس والدگری در نگهداری کودک است. در پژوهش بوگلز^۲ و همکاران (۲۰۱۴) آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر اختلالات درونی والدین و کودکان مؤثر بوده است. در پژوهش فضلی و سجادیان (۱۳۹۵) آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر کاهش اختلالات درونی، بیرونی و استرس والدگری در قلمروی والد و کودک مؤثر بوده است. نتایج پژوهش وارسته و همکاران (۱۳۹۵) حاکی از اثربخشی آموزش برنامه والدگری مثبت بر کیفیت تعامل والد-کودک بوده است. همچنین در مطالعه علی اکبری دهکردی و همکاران، (۱۳۹۳) تأثیر برنامه فرزندپروری مثبت بر تنیدگی (استرس) والدینی در مادران کودکان با آسیب شنوایی اثربخش بود.

نکته حائز اهمیت دیگر باتوجه به اثربخشی روش ذکر شده این است که با توجه به مطالب بیان شده باید گفت که اثرات ابعاد مراقبت والدین و فرسودگی والدگری در مادران دارای فرزندان با اختلال درونی‌سازی شده بلندمدت خواهد بود و همین‌طور به لزوم مداخله روی این متغیرها برای عدم تشدید اختلال اشاره کرد. اهمیت کاربردی دیگر پژوهش حاضر بهبود مهارت‌های فرزندپروری به صورت ذهن آگاه می‌باشد که به درک بهتر والدین از فرایند مراقبت و اختلال درونی‌سازی فرزندشان کمک می‌کند. با توجه به نقش مراقبت والدین و فرسودگی والدگری در ایجاد افسردگی، استرس و اضطراب در کودکان و تأثیر آن بر شدت اختلال درونی‌سازی و انجام تحقیقات گذشته مبنی بر اثربخشی فرزندپروری ذهن آگاهانه و تأثیر احتمالی آن بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران ضرورت انجام تحقیق حاضر را نشان می‌دهد. لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش‌آموزان دارای اختلال درونی‌سازی شهر اصفهان انجام گردید.

روش

روش این پژوهش نیمه‌آزمایشی به صورت پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه‌ی آماری مورد نظر در این پژوهش کلیه مادران دانش‌آموزان دوره‌ی دوم ابتدایی (پایه‌های چهارم، پنجم و ششم دبستان) دارای اختلال درونی‌سازی شده شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بود؛ که ابتدا با روش نمونه‌گیری هفتمند چهار مدرسه در شهر اصفهان انتخاب شد؛ سپس مادران دانش‌آموزانی دوره دوم ابتدایی که در سیاهه رفتاری کودکان (پرسشنامه آخنباخ) نمره بالاتر از خط برش (۶۳ به بالا) را کسب کردند؛ غربالگری شدند و ۳۰ نفر از مادرانی که بر اساس نتایج پرسشنامه و تشخیص روانشناس بالینی و روانپزشک، دارای فرزندان با اختلال درونی‌سازی شده بودند، انتخاب شدند. ملاک‌های ورود شرکت‌کنندگان شامل دامنه سنی مادران دارای دانش‌آموزان ۹ تا ۱۳ سال، نمره بالاتر از ۶۳ در سیاهه رفتاری کودکان آخنباخ، عدم وجود اختلال روانپزشکی حاد هم‌زمان درمان‌دهنده و دانش‌آموز (از طریق انجام مصاحبه بالینی با افراد بر اساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی انجام شد) و رضایت به شرکت در پژوهش و ملاک‌های خروج شامل غیبت بیش از دو جلسه، انصراف از ادامه پژوهش، عدم رعایت قوانین جلسه و تکمیل ناقص پرسشنامه‌ها بود. پس از بررسی ملاک‌ها ۳۰ نفر وارد مرحله آموزشی شدند که به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) قرار گرفتند و به منظور اجرای مرحله پس‌آزمون به پرسش‌نامه‌های ابعاد مثبت مراقبت و فرسودگی والدگری پاسخ دادند. سپس برای گروه آزمایش ۸ جلسه‌ی ۹۰ دقیقه‌ای آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه به صورت هفته‌ای یک‌بار توسط محققین (درمانگر حوزه آموزش خانواده و فرزندپروری) اجرا شد. لازم به ذکر است که به گروه گواه طی مراحل سه‌گانه پژوهش هیچ‌گونه دارو و یا درمان روان‌شناختی دریافت نکردند ولی به جهت رعایت اخلاق حرفه‌ای، پس از پایان پژوهش شرکت‌کنندگان گروه گواه نیز تحت مداخله قرار گرفتند. همچنین تمامی شرکت‌کنندگان با اخذ رضایت آگاهانه و توضیح چگونگی و روند آموزشی وارد پژوهش شدند. همچنین این پژوهش دارای کد اخلاق از کمیته‌ی اخلاق زیست پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی به شماره‌ی IR.IAU.KHUISF.REC1399.203 می‌باشد. باید افزود که مرحله‌ی پیگیری پس از یک ماه از پایان آخرین جلسه آموزشی و اخذ پس‌آزمون اجرا شد. در نهایت، داده‌های حاصل با آزمون آماری تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و با استفاده از نرم‌افزار SPSS 23 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

1.Damodaran

2.Bögels

ابزار سنجش

سیاهه رفتاری کودکان^۱ (CBI): این سیاهه رفتاری توسط آخنباخ و همکاران (۲۰۰۱) تهیه شده و چک‌لیستی است از مشکلات کودکان و نوجوانان که در ۸ عامل با استفاده از ۱۱۳ گویه ارزیابی می‌شود (مینائی، ۱۳۸۴). لازم به ذکر است که در این پژوهش از خرده‌مقیاس‌های گوشه‌گیری/ افسردگی (WD)، شکایات جسمانی (SC) و مقیاس اضطراب/ افسردگی (AD) برای سنجش تشخیص اختلال درونی‌سازی‌شده استفاده شده است. پاسخ به سؤالات سیاهه رفتاری کودک آخنباخ به صورت نمره گذاری لیکرت ۳ گزینه‌ای از ۰ تا ۲ می‌باشد. بدین ترتیب که نمره صفر به مواردی تعلق می‌گیرد که هرگز در رفتار کودک وجود ندارد؛ نمره ۱ به حالات و رفتارهایی داده می‌شود که گاهی اوقات در کودک مشاهده می‌شود و نمره ۲ نیز به مواردی داده می‌شود که بیشتر مواقع یا همیشه در رفتار کودک وجود دارد. در مورد تفسیر نمرات آزمون چنانکه آخنباخ (۲۰۰۱) اذعان می‌دارد در مقیاسهای مشکلات رفتاری درونی‌سازی‌شده و برونی‌سازی‌شده و مشکلات کلی اگر نمره‌ی T (T score) فرد کمتر از ۶۰ باشد در محدوده‌ی نرمال یا غیربالینی و اگر نمره‌ی T بین ۶۰-۶۳ باشد در محدوده‌ی مرزی بالینی و اگر نمره‌ی T بزرگتر از ۶۳ باشد در محدوده‌ی بالینی قرار دارد. ضرایب کلی پایایی فرم‌های سیاهه رفتاری کودک آخنباخ با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۹۷ و با استفاده از پایایی بازآزمایی به فاصله ۵ هفته ۰/۹۴ گزارش شده است؛ علاوه پایایی استفاده از روش بازآزمایی با یک فاصله زمانی ۵ - ۸ هفته بررسی شد و دامنه ضرایب پایایی زمانی از ۰/۳۲ تا ۰/۹۴ به دست آمد (آخنباخ و رسکولرا، ۲۰۰۱). در نمونه ایرانی در پژوهش مینائی (۱۳۸۵) دامنه ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌ها با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ از ۰/۶۳ تا ۰/۹۵ گزارش شده است. اعتبار بازآزمایی با یک فاصله زمانی ۷ هفته و همسانی درونی را برای این مقیاس به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۹۷، مشکلات برونی‌سازی شده ۰/۹۲ و ۰/۹۴ و مشکلات درونی‌سازی شده ۰/۹۱ و ۰/۹۰ گزارش کرده است. یزدخواستی و عربی (۱۳۹۰) ضریب پایایی آلفای کرونباخ را برای فرم والدین ۰/۹۰ به دست آوردند. در این پژوهش از این سیاهه برای ارزیابی و تشخیص اختلال درونی‌سازی‌شده استفاده شده است که ضریب آلفای کرونباخ این سیاهه ۰/۸۶ در پژوهش حاضر به دست آمده است.

پرسشنامه ابعاد مثبت مراقبت^۲ (PDCS): این پرسشنامه توسط راف^۳ و همکاران (۲۰۰۴) تهیه شده و دارای ۹ گویه می‌باشد که فواید درک‌شده به طور ذهنی را از مراقبت، ابعاد مثبت آن، یا عواطف مثبت ناشی از مراقبت از کسی که دوستشان دارند؛ مورد سنجش قرار می‌دهد. از پاسخ‌دهندگان خواسته می‌شود تا درجه مخالفت یا موافقت خود با جملاتی مثل (مراقبت کردن در من احساس سودمندی بیشتری ایجاد می‌کند) را تعیین کنند. پاسخ به سؤالات به صورت لیکرت (۱= خیلی مخالفم تا ۵= خیلی موافقم) می‌باشد و نمره‌ی کل فرد از ۹ تا ۴۵ متغیر بوده که نمرات بالاتر نشان از مراقبت مثبت است. این پرسشنامه دارای ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۳ است؛ و ضریب روایی همزمان آن با پرسشنامه سلامت عمومی از ۰/۲۸ تا ۰/۴۸ گزارش گردیده است (یاون^۴ و همکاران، ۲۰۲۲). در نمونه‌ی ایرانی نیز در پژوهش حیدری و همکاران (۱۳۹۵) این پرسشنامه بر روی مادران دارای کودک مبتلا به طیف اتیسم اجرا شده است که ضریب آلفای کرونباخ جهت سنجش روایی این پرسشنامه ۰/۸۱ به دست آمده است و برای برآورد روایی، نتایج نشان داده است که مجذور خی نسبی ۱/۹۶ و شاخص نابرازش آن برابر با ۰/۴۰ است که نشان‌دهنده روایی سازه قابل قبول برای پرسشنامه است. همچنین آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۸ مشاهده شد.

پرسشنامه فرسودگی والدگری^۵ (PBQ): این پرسشنامه توسط میکولاجک و همکاران (۲۰۱۸) تهیه و دارای ۲۳ ماده می‌باشد و سؤالات میزان فرسودگی والدین را در انجام وظایف والدگری سنجش می‌کند. این پرسشنامه دارای سه بعد خستگی مفرط وابسته به نقش والدگری، فاصله عاطفی از فرزندان و احساس ناکارآمدی در نقش پدر و مادر است. این پرسشنامه دارای طیف نمره‌گذاری لیکرت (از ۱ = هرگز تا ۶= هر روز) می‌باشد. نمره‌ی کل فرد از ۲۳ تا ۱۳۸ متغیر بوده که نمره‌ی بالاتر نشان‌دهنده‌ی فرسودگی بیشتر والدین است. میکولاجک (۲۰۱۸) روایی همزمان با پرسشنامه فرسودگی والدگری رزکام و همکاران (۲۰۱۷) را ۰/۵۴ و ضریب پایایی را ۰/۸۵ گزارش نمودند. برای ارزیابی پایایی بازآزمایی نیز، پرسشنامه در دو نوبت، بافاصله هفت روز از هم اجرا شد، ضریب همبستگی بازآزمایی برای تمامی سؤالات بین ۰/۸۵ تا ۱ بود. ون باکل^۶ و همکاران (۲۰۱۸) نیز آلفای کرونباخ این پرسشنامه را ۰/۸۹ به دست آورده‌اند. در پژوهش موسوی

1. children behavioral inventory
2. positive dimensions of care scale
3. Roff
4. Yuan
5. parental burnout scale
6. Van Bakel

(۱۳۹۸) پایایی بازآزمایی این ابزار ۰/۹۳ به دست آمده است و روایی آزمون فرسودگی والدگری با رضایت والدین و سلامت روانی به ترتیب ۰/۲۸-۰/۳۸ گزارش شده است. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۸۴ به دست آمد.

برنامه آموزشی مورد استفاده در پژوهش حاضر، طبق دستورالعمل فرزندپروری ذهن آگاهانه بوگلز و رستیفو^۱ (۲۰۱۴) به صورت فردی بود که خلاصه جلسات آموزشی در جدول یک آمده است.

جدول ۱. خلاصه برنامه‌ی آموزشی بوگلز و رستیفو (۲۰۱۴)

جلسه	محتوای جلسه
اول	تن آرامی بر روی تصمیم، معرفی خود، صحبت در مورد قوانین گروه، بحث در مورد تمرین کشمشی، توضیحی در مورد اساس فرزندپروری ذهن آگاهانه: تمرین استرس صبحگاهی، استراحت، مشاهده بدن با ذهن آگاهی (وارسی بدن)، تمرین منزل
دوم	وارسی بدن به همراه بررسی و بحث کردن، صحبت در مورد تجربه مشاهده فرزند، تمرین های صبحگاهی از نظر یک دوست، استراحت، واریسی بدن، آموزش سپاسگزاری، همراهی با تنفس و بحث مختصر، توضیح تمرینات خانگی، تن آرامی مختصر
سوم	تن آرامی نشسته، بحث در مورد تمرین های خانگی، وقفه تنفسی سه دقیقه ای، استراحت، یوگا (خوابیده)، بحث در مورد مشاهده بدن در هنگام موقعیت های والدگری همراه با استرس، استرس والدگری: مهربانی با خود، تکالیف خانگی، وقفه تنفسی سه دقیقه ای
چهارم	تن آرامی نشسته همراه با توجه به صداها و افکار، خواندن داستان های متناقض، بحث در مورد اتفاقات تنش زایی که در تقویم آورده اند، آموزش دوری جستن و دوری کردن، پاسخ های جنگ، مقاومت، کوتاه آمدن و رقصیدن، وقفه تنفسی سه دقیقه ای در زیر فشار استرس، استراحت تصویرسازی: آگاهی و پذیرفتن استرس والدگری، یوگای ایستاده، مرور تمرینات خانگی.
پنجم	تن آرامی نشسته به همراهی احساسات، بحث در مورد تمرین های خانگی، مدل های طرحواره ای والدین و واکنش های بازتابی آنان، وقفه تنفسی سه دقیقه ای، استراحت، پیاده روی با تن آرامی در داخل، نگهداری احساسات، مرور تمرینات خانگی
ششم	تن آرامی نشسته با توجه انتخابی، مرور تمرینات خانگی هفته قبل، بحث های گروهی در مورد اکتشافات مدل های طرحواره های مادران، پیاده روی با تن آرامی در بیرون، استراحت، درک دیدگاه دیگران در بحث و تجدید نظر، تمرینات خانگی
هفتم	تن آرامی بر پایه عشق ورزی و مهربانی و بحث، مرور تمرینات هفته قبل، مرور تمرینات خانگی گسیختگی و پیوند بحث در مورد یک روز با ذهن آگاهی در خانه یا در محل کار، صحبت در مورد نیازها، استراحت، تصویرسازی تمرینات بازی نقش در گروه های دوفره، مرور تمرین های خانگی
هشتم	وارسی بدن، مرور تمرین های هفته قبل، تمرین شفقت، تن آرامی بر آنچه که تا اکنون فراگرفته اند، تن آرامی بر روی برنامه ای که برای چهار هفته آینده در نظر دارند، مراقبه کوهستان برای والدین، مراقبه سنگ، استراحت همراه با مرور کتابها و سایت های کمک کننده، فرایند توضیح عناوین فراگرفته شده، ارائه پیشنهادات برای فرزندپروری ذهن آگاهانه روزانه، برنامه ریزی برای جلسه پیگیری، تن آرامی نشسته.

یافته‌ها

یافته‌های حاصل از داده‌های دموگرافیک نشان داد که میانگین سنی شرکت کننده‌ها ۳۳ سال و انحراف استاندارد ۶/۰۴ بود. تحصیلات ۸ نفر (۵۳/۳ درصد) در گروه آزمایش و ۷ نفر (۴۶/۷ درصد) در گروه گواه زیردیلیم، ۵ نفر (۳۳/۳ درصد) در گروه آزمایش و ۶ نفر (۴۰ درصد) در گروه گواه دیپلم و در هر دو گروه ۲ نفر (۱۳/۳ درصد). در هر دو گروه تحصیلات دانشگاهی داشتند. نتایج آزمون خی دو دومتغیره جهت بررسی همگنی فراوانی گروه‌های سنی ($05/0 < p, \chi^2 = 0/267$) و تحصیلی ($05/0 < p, \chi^2 = 0/158$) نشان داد که تعداد افراد نمونه در گروه‌های سنی و تحصیلی در دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معنی داری ندارد. شاخص‌های توصیفی نمرات متغیرهای پژوهش به تفکیک گروه‌ها در سه مرحله پژوهش در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. شاخص‌های توصیفی نمرات مراقبت والدین و فرسودگی والدگری و ابعاد آن به تفکیک دو گروه و سه مرحله پژوهش

گروه‌ها	آزمایش	گواه
متغیر	پیش‌آزمون	پس‌آزمون
میانگین	۲۹/۴۰	۲۹/۲۶
انحراف معیار	۳/۶۰	۳/۸۴
مراقبت والدین	۳۲/۷۳	۲۸/۸۰
	۴/۷۲	۴/۲۱
فرسودگی والدگری	۳۳/۰۰	۲۹/۲۶
	۴/۹۵	۳/۶۱
ابعاد آن به تفکیک دو گروه	پس‌آزمون	پیش‌آزمون
	۲۹/۲۶	۲۸/۸۰
	۳/۸۴	۴/۲۱

1. Restifo

اثربخشی بسته آموزشی فرزندی‌پروری ذهن‌آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش‌آموزان دارای اختلال درونی‌سازی‌شده
The Effectiveness of Mindful Parenting Training Package on Parental Care and Parenting Burnout of Mothers of ...

فرسودگی والدگری کل	میانگین	۶۲/۸۶	۵۴/۴۰	۵۳/۶۶	۶۱/۵۳	۶۲/۹۳	۶۳/۴۰
انحراف معیار		۶/۰۳	۵/۴۶	۱	۱۰/۳۵	۱۱/۵۴	۱۲/۱۴
خستگی مفرط وابسته	میانگین	۲۲/۵۳	۱۹/۲۶	۱۹/۰۰	۲۲/۱۳	۲۲/۸۰	۲۳/۰۰
به نقش والدگری	انحراف معیار	۳/۳۵	۱/۲۷	۱/۸۱	۵/۰۵	۶/۰۳	۶/۷۱
فاصله عاطفی	میانگین	۱۸/۸۰	۱۵/۸۶	۱۵/۶۶	۱۸/۲۶	۱۸/۶۶	۱۸/۸۰
	انحراف معیار	۲/۶۷	۱/۹۹	۲/۲۲	۴/۰۴	۴/۰۶	۴/۱۴
ناکارآمدی	میانگین	۲۱/۵۳	۱۹/۲۷	۱۹	۲۱/۱۳	۲۱/۴۷	۲۱/۶
	انحراف معیار	۳/۰۹	۳/۵۹	۳/۶۴	۴/۸۹	۵/۶۴	۵/۸۲

همان گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، براساس یافته‌های توصیفی میانگین نمرات مراقبت والدین در گروه آزمایش نسبت به گواه افزایش بیشتری در مرحله پس‌آزمون و پیگیری نسبت به پیش‌آزمون نشان داده است. همچنین براساس یافته‌های توصیفی میانگین نمرات فرسودگی والدگری و ابعاد آن در گروه آزمایش نسبت به گواه کاهش بیشتری در مرحله پس‌آزمون و پیگیری نسبت به پیش‌آزمون نشان داده است.

قبل از ارائه نتایج تحلیل آزمون واریانس با اندازه‌گیری مکرر، پیش‌فرض‌های آزمون پارامتریک مورد سنجش قرار گرفت. بر همین اساس نتایج آزمون شاپیرو-ویلک به منظور نرمال بودن توزیع داده‌ها در متغیر مراقبت والدین و در فرسودگی والدگری در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه آزمایش و گواه برقرار بوده است ($p > 0.05$).

همچنین پیش‌فرض لوین مبنی بر برابری واریانس‌ها در گروه‌ها در متغیر مراقبت والدین در هر سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری تأیید شده است ($p > 0.05$) و در متغیر فرسودگی والدگری (خستگی مفرط، فاصله عاطفی و ناکارآمدی) در پیش‌آزمون و در بعد ناکارآمدی در پس‌آزمون و پیگیری تأیید شده است ($p > 0.05$) اما در ابعاد خستگی مفرط و فاصله عاطفی در پس‌آزمون و پیگیری رد شده است ($p < 0.05$). همچنین نتایج آزمون کرویت ماچلی نشان داد پیش‌فرض کرویت در مورد متغیرهای مراقبت والدین، فرسودگی والدگری و ابعاد آن برقرار نمی‌باشد ($p < 0.05$)؛ بنابراین به دلیل عدم برقراری این مفروضه از آزمون گرین‌هاوس گیزر استفاده شد. نتایج آزمون باکس جهت بررسی همگنی ماتریس واریانس-کواریانس در ابعاد فرسودگی ورزشی برقرار و تأیید شد ($p > 0.05$). نتایج آزمون اثر پیلائی در تحلیل واریانس اندازه‌های مکرر چند متغیره در ابعاد فرسودگی والدگری نشان داد که اثر اصلی زمان ($F=10.05$, $p < 0.001$)، تعامل زمان و گروه ($F=30.65$, $p < 0.001$) معنی‌دار به دست آمده است. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر شامل اثرات زمان، گروه و تعامل زمان و گروه در متغیرهای مراقبت والدین، فرسودگی والدگری و ابعاد آن با استفاده از آزمون گرین‌هاوس گیزر در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳- نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر در متغیرهای پژوهش

متغیر	منبع	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	معنی داری	اندازه اثر	توان آماری
مراقبت والدین	گروه	۷۱۶/۸۴	۱	۷۱۶/۸۴	۳/۰۴	۰/۰۴	۰/۱۱	۰/۶۵
	اثر زمان	۴۹/۰۸	۱/۲۲	۴۰/۲۴	۲۴/۱۲	۰/۰۰۱	۰/۴۶	۰/۹۹
	اثر زمان × گروه	۷۳/۲۶	۱/۲۲	۶۰/۰۷	۳۶/۰۰	۰/۰۰۱	۰/۵۶	۱/۰۰
فرسودگی والدگری	گروه	۷۱۶/۸۴	۱	۷۱۶/۸۴	۳/۰۴	۰/۰۴۸	۰/۱۱	۰/۶۵
	اثر زمان	۲۵۹/۴۶	۱/۳۱	۱۹۸/۲۳	۲۴/۲۱	۰/۰۰۱	۰/۴۶	۱/۰۰
	اثر زمان × گروه	۵۵۳/۱۵	۱/۳۱	۴۲۲/۶۱	۵۱/۶۲	۰/۰۰۱	۰/۶۴	۱/۰۰
ابعاد	گروه	۲۳۸/۹۵	۱	۲۳۸/۹۵	۳/۰۴	۰/۰۴	۰/۱۱	۰/۶۶
فرسودگی والدگری	اثر زمان	۷۱۴/۸۲	۱/۹۸	۳۶۰/۴۹	۱۰/۷۸	۰/۰۰۱	۰/۲۷۸	۰/۹۸۶
	اثر زمان × گروه	۱۸۴/۳۸	۱/۳۱	۱۴۰/۸۷	۵۱/۶۵	۰/۰۰۱	۰/۶۵	۱/۰۰۰

همانگونه که نتایج جدول (۳) نشان می‌دهد، میزان F اثر تعامل زمان با گروه در نمرات مراقبت والدین و فرسودگی والدگری و در ابعاد فرسودگی والدگری معنی‌دار به دست آمده است ($p < 0/001$). این یافته نشان می‌دهد که گروه‌های آزمایش و گواه از لحاظ متغیرهای پژوهشی (مراقبت والدین و فرسودگی والدگری) در سه مرحله‌ی پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با یکدیگر تفاوت معناداری دارند. میزان تفاوت گروه‌ها در مراحل پژوهش در مراقبت والدین برابر با ۵۶ درصد، در فرسودگی والدگری ۶۴ درصد و در ابعاد فرسودگی والدگری ۶۵ درصد به دست آمده است. مقایسه میانگین نمرات متغیرهای پژوهش در مراحل پژوهش در هر یک از گروه‌های آزمایش و گواه با استفاده از آزمون تعقیبی بونفرونی در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴- نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی جهت مقایسه میانگین نمرات متغیرهای پژوهش در مراحل پژوهش به تفکیک گروه‌ها

گروه	متغیر	مراحل	تفاوت میانگین	معنی داری	گروه	متغیر	مراحل	تفاوت میانگین	معنی داری
گروه اول	مراقبت والدین	پیش	۳/۳۳-	۰/۰۰۱	گروه دوم	مراقبت والدین	پیش	۳/۳۳-	۰/۰۰۱
		آزمون	۳/۶-	۰/۰۰۱			آزمون	۳/۶-	۰/۰۰۱
		پس	۰/۲۶-	۰/۳۱			پس	۰/۲۶-	۰/۳۱
گروه دوم	فرسودگی والدگری	پیش	۸/۴۷	۰/۰۰۱	گروه سوم	فرسودگی والدگری	پیش	۸/۴۷	۰/۰۰۱
		آزمون	۹/۲	۰/۰۰۱			آزمون	۹/۲	۰/۰۰۱
		پس	۰/۷۳	۰/۱۵			پس	۰/۷۳	۰/۱۵
گروه سوم	خستگی مفرط وابسته به نقش والدگری	پیش	۳/۲۷	۰/۰۰۵	گروه چهارم	خستگی مفرط وابسته به نقش والدگری	پیش	۳/۲۷	۰/۰۰۵
		آزمون	۳/۵۳	۰/۰۰۳			آزمون	۳/۵۳	۰/۰۰۳
		پس	۰/۲۷	۰/۷۸			پس	۰/۲۷	۰/۷۸
گروه چهارم	فاصله عاطفی	پیش	۲/۹۳	۰/۰۰۱	گروه پنجم	فاصله عاطفی	پیش	۲/۹۳	۰/۰۰۱
		آزمون	۳/۱۳	۰/۰۰۱			آزمون	۳/۱۳	۰/۰۰۱
		پس	۰/۲	۰/۵۶			پس	۰/۲	۰/۵۶
گروه پنجم	ناکارآمدی	پیش	۲/۲۷	۰/۰۰۱	گروه ششم	ناکارآمدی	پیش	۲/۲۷	۰/۰۰۱
		آزمون	۲/۵۳	۰/۰۰۱			آزمون	۲/۵۳	۰/۰۰۱
		پس	۰/۲۷	۰/۴۹			پس	۰/۲۷	۰/۴۹

نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی جهت مقایسه میانگین نمرات متغیرهای پژوهش در سه مرحله به تفکیک دو گروه در جدول ۴ نشان داده است که تفاوت میانگین نمرات مراقبت والدین، فرسودگی والدگری و هر سه بعد آن در گروه آزمایش در مرحله پیش‌آزمون با پس‌آزمون و همچنین پیش‌آزمون با پیگیری معنی‌دار است ($p < 0/001$). اما تفاوت میانگین نمرات همه متغیرها در هر سه مرحله یعنی پیش‌آزمون با پس‌آزمون و پیگیری، همچنین مرحله پس‌آزمون با پیگیری در گروه گواه معنی‌دار به دست نیامده است ($p > 0/05$). براساس این نتایج می‌توان گفت آموزش فرزندپروری ذهن‌آگاهانه در افزایش مراقبت والدین و کاهش فرسودگی والدگری و ابعاد آن در مرحله پس‌آزمون اثربخش بوده است و تأثیر آموزش‌ها در مرحله پیگیری نیز باقی مانده است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی شهر اصفهان اجرا گردید. نتایج پژوهش در مورد اثربخشی آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی نشان داد بین گروه گواه با گروه آزمایش تفاوت معنی دار است. بنابراین آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر بهبود مراقبت والدین مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی تأثیر چشمگیری داشته است. یافته های پژوهش حاضر در راستای یافته های پارک و همکاران (۲۰۲۰)، بدیعی و همکاران (۱۳۹۹)، بوگلز و همکاران (۲۰۱۴) قرار دارد. در تبیین این یافته ها می توان گفت والدگری مبتنی بر ذهن آگاهی، مشکلات مادران را در ارتباط با مسائل تربیتی و عدم دانش کافی در مورد شیوهی درست تربیتی نمی داند، بلکه طبق این رویکرد، سلامت روان شناختی و ذهن آگاهی مادران در سبک والدگری آن ها نقش بسزایی را ایفا می کند و به صورت مستقیم کیفیت روابط والد - کودک، سلامت روان فرزندان و والدین و فرسودگی والدگری مادران را تحت تأثیر قرار می دهد (پرنت و دیمارزیو^۱، ۲۰۲۱). پیام متفاوتی که مادران در جلسات مداخلات مبتنی بر ذهن آگاهی دریافت کردند این بود که خود و کودکشان را درست همان طور که در لحظه هستند، بپذیرند و این به معنی نادیده گرفتن یا کوچک شمردن مشکلات نیست بلکه هدف گسترش و بسط دیدگاه والدین به تمامی جنبه های مثبت و منفی کودک و خود است؛ همچنین طی این آموزش ها مادران آموختند که به خود، شرایط و کودکان خود بدون پیش فرض های قبلی نگاه کنند و کسب چشم انداز وسیع در طول جلسات مداخله به مادران کمک کرد تا به صورت کارآمدتری از پس مشکلات برآیند؛ شرکت کنندگان آموختند که تحت شرایط استرس زای والدگری به جای واکنش نشان دادن، با ایجاد لحظه ای وقفه و تامل، پاسخ درست و منطقی را در قبال کودکشان به کار ببرند و در نتیجه به نتایج بهتری در فرآیند فرزندپروری خویش دست یابند. به نظر می رسد کسب این دسته از موفقیت ها باعث بهبود خودکارآمدی والدگری، مراقبت والد و افزایش رضایت آن ها از خودشان نیز بشود.

هم چنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر فرسودگی والدگری (شامل نقش والدگری، فاصله ی عاطفی و احساس ناکارآمدی) مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی تفاوت معناداری را بین میانگین نمرات گروه آزمایش و گواه ایجاد نموده است. به عبارتی دیگر این روش توانسته است فرسودگی والدگری مادران این دانش آموزان را به صورت معنی داری بهبود بخشد. در تطابق نتایج پژوهش حاضر با پژوهش های مشابه اگرچه به دلیل نوین بودن روش آموزشی، پژوهشی یافت نشد که به طور کامل از نظر موضوعی با این پژوهش تطابق داشته باشد؛ ولی با در نظر گرفتن جهت گیری کلی درمان روان شناختی پژوهش حاضر، می توان گفت نتایج حاصل از این پژوهش با یافته های پژوهش های باردفت و همکاران، (۲۰۱۹) مبنی بر تأثیر مداخله ذهن آگاهی بر استرس و فرسودگی والدین؛ قاسمی و همکاران، (۱۴۰۰) و مهری . همکاران، (۱۳۹۹) مبنی بر تأثیر فرزندپروری ذهن آگاهانه و کاهش استرس در مادران؛ قنواتی و همکاران، (۱۳۹۹) درخصوص کاهش استرس مادران با آموزش فرزندپروری ذهن آگاه در مادران دارای کودک با اختلال اوتیسم، هم راستا است. داموداران و همکاران (۲۰۱۵) نیز بر تأثیر آموزش فرزندپروری مثبت بر کاهش استرس والدگری، فضلی و سجادیان (۱۳۹۵) در خصوص تأثیر فرزندپروری ذهن آگاهانه بر کاهش اختلالات درونی و استرس والدگری و علی اکبری دهکردی و همکاران (۱۳۹۳) در مورد تأثیر برنامه فرزندپروری مثبت بر تنیدگی والدین کودکان با آسیب شنوایی، تاکید داشته اند که با یافته پژوهش حاضر همسویی نشان می دهد. در تبیین یافته های این پژوهش می توان گفت که در راستای هدف اساسی رویکرد فرزندپروری ذهن آگاهانه مبنی بر افزایش سلامت روان شناختی مادران، مهم ترین قدم در طول مداخله، توجه کردن به شیوه هدفمند، متمرکز بر لحظه حال و غیرقضاوتی می باشد (کابات زین، ۲۰۱۳). در تبیین این نتایج، فرزندپروری ذهن آگاهانه از طریق پذیرش بدون قضاوت به والدین آموزش می دهد که با استفاده از یک ذهن مبتدی، فرزند خود را مشاهده کنند و به بافت مکالمه، تن صدا، حالت چهره و زبان بدن فرزندشان حساس شوند و در موقعیتهای دشوار بتوانند علی رغم وجود مشکلات، ویژگی های مثبت فرزند خود را ببینند. این آگاهی از طریق کاهش اشتغال فکری مادران، اضطراب آنان را کاهش می دهد، همچنین در این روش، والدین با انجام مراقبه عشق و دوستی و تمرینات خودشفقتی یاد می گیرند نسبت به خود، فرزندان و دیگران مهربانی و شفقت داشته باشند و همین امر باعث کاهش خودسرزنشگری و فرسودگی در فرآیند والدگری در آن ها می شود. همچنین تجربه کردن فرزندان با حواس پنجگانه مانند لمس و در آغوش کشیدن باعث افزایش ترشح اکسی توکسین و در نتیجه،

کاهش فرسودگی والدین می‌گردد. به عبارتی دیگر در طول جلسات، مادران با این واقعیت روبرو شدند که شرایط سخت و استرس زایی که در نقش والدگری خود دارند مربوط به همه‌ی مادران می‌باشد و همچنین همه مادران گاهی در برخورد با کودکان دچار اشتباه می‌شوند. تقویت ذهنیت همراه با شفقت، پادزهری برای ذهنیت خشمگین، آسیب‌دیده و قضاوت‌گر مادران شد و همچنین، ظرفیت مادران را برای تحمل هیجانات منفی با عشق و مهربانی گسترش داد. احساس رایجی که در اصول شفقت به خود بر آن تاکید بسیار می‌شود درک این حقیقت است که هیچ انسانی کامل نیست. همه انسان‌ها دچار شکست می‌شوند، اشتباه می‌کنند و درگیر چالش‌های جدی در زندگی خود هستند (بوگلز و رستیفو، ۲۰۱۴) و این مهم در کاهش فرسودگی مادران در جریان فرزندپروری بسیار مؤثر به نظر می‌رسد.

در پایان باید بیان داشت آموزش فرزندپروری ذهن‌آگاهانه می‌تواند با ارائه راهکارهای کاربردی و علمی روش‌های مقابله با موانع فرزندپروری و مراقبت مثبت والد و نیز چگونگی کنترل فرسودگی در والدگری را تسهیل کند و سبب شود روش‌های مناسب‌تری در فرزندپروری استفاده شود. لذا می‌توان گفت با توجه به اهداف آموزشی مدنظر، می‌توان از فرزندپروری ذهن‌آگاهانه به جهت تاثیرگذاری بر ابعاد مختلف والدگری کودکان دارای اختلال درونی‌سازی‌شده استفاده کرد و می‌توان بهبودی نسبی را در افراد ایجاد کرد که بر همه ابعاد مختلف روان‌شناختی تاثیرگذار بوده و مشکلاتی مانند تشدید علائم کودکان و ابتلا به اختلالات روانشناختی مادران را نداشته باشد.

در انجام این پژوهش محدودیت‌هایی هم وجود داشت؛ که مهم‌ترین محدودیت پژوهش حاضر حجم نمونه پایین و روش نمونه‌گیری هدفمند است؛ لذا پیشنهاد می‌شود پژوهش حاضر به صورت کارآزمایی تصادفی و نیز با تعداد بیشتری از افراد تکرار شود و با یافته‌های فعلی مقایسه گردد. در این پژوهش دانش‌آموزان مورد مداخله و آموزش ذهن‌آگاهی قرار نگرفتند و پیشنهاد می‌شود، در مطالعات بعدی به منظور افزایش تأثیر مداخله و پایداری اثر، آموزش به صورت ترکیبی به مادر و کودکان آن‌ها داده شود. از دیگر محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به عدم توازن ویژگی‌های شخصیتی مادران شرکت‌کننده، عدم حضور مادران در تعدادی از جلسات آموزشی بدلیل محدودیت‌های ناشی از شیوع ویروس کرونا، عدم توانایی کنترل متغیرهای طبقه‌ی اجتماعی و اقتصادی والدین اشاره نمود. لذا پیشنهاد می‌شود که تحقیق دیگری با احتساب محدودیت‌های ذکرشده، به بررسی اثر درمانی مبتنی بر مداخلات هماهنگ درمانگر، خانه و مدرسه در گروه‌های جداگانه انجام شود. همچنین، پیشنهاد می‌شود در سایر شهرها و در رابطه با خانواده‌های سایر دانش‌آموزان با دیگر اختلالات رایج در دوران کودکی نیز این روش فرزندپروری مورد مطالعه قرار بگیرد.

منابع

- بدیعی، ا.، امیرفخرایی، آ.، سماوی، ع.، و محمدی، ک. (۱۳۹۹). مقایسه اثربخشی آموزش والدگری ذهن‌آگاهانه و والدگری مثبت بر تنظیم هیجان در والدین کودکان مضطرب. *مجله مطالعات ناتوانی*، ۱۰، ۸-۱. <http://jdisabilstud.org/article-1-2052-fa.html>
- حیدری، س.، سجادیان، ا.، و حیدریان، ا. (۱۳۹۵). اثر بخشی گروه درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افسردگی، اضطراب و مراقبت مادران دارای کودک مبتلا به اختلال طیف اوتیسم، *کنگره بین‌المللی مطالعات رفتاری جامعه و سبک زندگی سالم*، تهران. <https://civilica.com/doc/606766>
- سادوک، ب.، و سادوک، و. (۱۴۰۰). *خلاصه روان‌پزشکی: علوم رفتاری-روان‌پزشکی بالینی*. جلد اول. ترجمه فرزین رضائی، تهران: انتشارات ارجمند. <https://www.gisoom.com/book/11030041> / کتاب-خلاصه-روانپزشکی-علوم-رفتاری-روانپزشکی-بالینی-جلد-۱/
- علی‌اکبری‌دهکردی، م.، کاکوجوباری، ع.، محتشمی، ط.، و یکدله‌پور، ن. (۱۳۹۳). اثربخشی برنامه فرزندپروری مثبت بر تنیدگی والدینی در مادران کودکان با آسیب شنوایی. *شنوایی‌شناسی*، ۲۳ (۶)، ۶۶-۷۳. <https://aud.tums.ac.ir/article-1-5167-fa.html>
- فضلی، ن.، و سجادیان، ا. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش فرزندپروری ذهن‌آگاهانه بر مشکلات رفتاری کودک و استرس والدگری مادران دارای فرزند مبتلا به اختلال نقص توجه بیش‌فعالی. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، ۱۷ (۳)، ۲۶-۳۵. http://jsr-p.khuif.ac.ir/article_534023.ht
- قاسمی، ع.، آتش‌پور، س. ح.، و سجادیان، ا. (۱۴۰۰). اثربخشی سبک فرزند پروری ذهن‌آگاهانه بر کاهش استرس، اضطراب و افسردگی در زنان تک‌والد. *خانواده درمانی کاربردی*، ۲ (۴)، ۳۲-۳۵. <https://www.aftj.com/article-1-295994.1143/10.22034>
- قنواتی، م.، حمید، ن.، و مهرابی‌زاده‌هنرمند، م. (۱۳۹۹). تاثیر آموزش فرزندپروری ذهن‌آگاهانه بر تنیدگی والدین در مادران دارای کودک مبتلا به اختلالات طیف اوتیسم. *نشریه پرستاری کودکان*، ۷ (۲)، ۷۵-۸۶. <http://jpen.ir/article-1-496-fa.html> URL
- موسوی، س. ف. (۱۳۹۸). فرسودگی و خستگی ناشی از وظایف والدینی: نقش متغیرهای زمینه‌ای والد-فرزند. *مجله مطالعات ناتوانی*، ۹ (۱)، ۱۲۳. <http://jdisabilstud.org/article-1-1282-fa.html>
- مهری، م.، نادى، م. ع.، و سجادیان، ا. (۱۳۹۹). مقایسه اثربخشی فرزندپروری ذهن‌آگاهانه با رویکرد ایرانی-اسلامی با فرزندپروری مثبت بر خودتنظیمی هیجانی و خودکارآمدی مادران. *مجله سبک زندگی اسلامی*، ۴ (۲)، ۳۸-۴۹. <http://islamiclifej.com/article-1-372-fa.html> URL

اثربخشی بسته آموزشی فرزندپروری ذهن آگاهانه بر مراقبت والدین و فرسودگی والدگری مادران دانش آموزان دارای اختلال درونی سازی شده
The Effectiveness of Mindful Parenting Training Package on Parental Care and Parenting Burnout of Mothers of ...

مینایی، ا. (۱۳۸۵). انطباق و هنجاریابی سیاهه رفتاری کودک آخبناخ، پرسشنامه خودسنجی و فرم گزارش معلم. کودکان/استثنایی (پژوهش در حیطه کودکان/استثنایی)، ۱۶(۱)، ۵۲۹-۵۵۸. <http://joec.ir/article-1-416-fa.html>

وارسته، م، اصلانی، خ، و امان الهی، ع. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش برنامه والدگری مثبت بر کیفیت تعامل والد - کودک. فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، ۷(۲۸)، ۲۸. https://qccpc.atu.ac.ir/article_7095.html

ودودی، س، قاسم زاده، س، و یزدی، س. (۱۳۹۷). اثربخشی مداخله خانواده محور بر تعاملات والد کودک و مشکلات برونی سازی شده کودکان با سندرم داون. دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، ۱۶(۳)، ۲۶۸-۲۵۵. <http://sjsph.tums.ac.ir/article-1-5677-fa.html>

یزدخواستی، ف، و عریضی، ح. (۱۳۹۰). هنجاریابی سه نسخه کودک، پدر/ مادر و معلم سیاهه رفتار کودک در شهر اصفهان. روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، ۱۷(۱)، ۷۰-۶۰. <http://ijpcp.iuims.ac.ir/article-1-1318-fa.html>

- Bögels, S., & Restifo, K. (2014). Mindful parenting: a guide for mental health practitioners. *Mindfulness in behavioral health*. <https://www.narcis.nl/publication/RecordID/oai:dare.uva.nl:publications%2F47258161-090c-4446-b03c-3b1a06649939>
- Bogels, S., Hellemans, J., Deursen, S., Römer, M., & Meulen, R. (2014). Mindful Parenting in Mental Health Care: Effects on Parental and Child Psychopathology, Parental Stress, Parenting, Co-parenting, and Marital Functioning. *Mindfulness*, 5, 536-551. <https://doi.org/10.1007/s12671-013-0209-7>
- Burgdorf, V., Szabó, M. J. & Abbott, M. J. (2019). The effect of mindfulness interventions for parents on parenting stress and youth psychological outcomes: A systematic review and meta-analysis. *School of Psychology*, 10, 1336. [DOI:10.3389/fpsyg.2019.01336](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.01336)
- Damodaran, K. D. (2015). Parent child interaction therapy: child Self-expression and Mood and effective parenting intervention, *The journal of positive*. <https://dl.uswr.ac.ir/bitstream/Hannan/140476/1/9780387886381.pdf>
- Danielson, M. L., Bitsko, R. H., Holbrook, J. R., Charania, S. N., Claussen, A. H., McKeown, R. E., ... & Flory, K. (2021). Community-based prevalence of externalizing and internalizing disorders among school-aged children and adolescents in four geographically dispersed school districts in the United States. *Child Psychiatry & Human Development*, 52(3), 500-514. <https://doi.org/10.1007/s10578-020-01027-z>
- Emerson, L. M., Aktar, E., De Bruin, E., Potharst, E., & Bögels, S. (2021). Mindful parenting in secondary child mental health: Key parenting predictors of treatment effects. *Mindfulness*, 12(2), 532-542. <https://doi.org/10.1007/s12671-019-01176-w>
- Kabat-Zinn, J. (2013). *Full catastrophe living: using the wisdom of your body and mind to face stress, pain, and illness*. New York: Bantam Dell. <https://doi.org/10.1002/shi.88>
- Lee, M., Park, C., Matthews, A. K., & Hsieh, K. (2017). Differences in physical health, and health behaviors between family caregivers of children with and without disabilities. *Disability and Health Journal*, 10(4), 565-570. <https://doi.org/10.1016/j.dhjo.2017.03.007>
- Masefield, S. C., Prady, S. L., & Sheldon, T. A. (2020). The caregiver health effects of caring for young children with developmental disabilities: A meta-analysis. *Matern Child Health Journal*, 24, 561-574. <https://doi.org/10.1007/s10995-020-02896-5>
- Mikolajczak, M., Raes, M.-E., Avalosse, H., & Roskam, I. (2018). Exhausted parents: sociodemographic, child-related, parent-related, parenting and family-functioning correlates of parental burnout. *Journal of Child and Family Studies*, 27(2), 602-614. <https://doi.org/10.1007/s10826-017-0892-4>
- Parent, J., & Di-Marzio, K. (2021). Advancing mindful parenting research: an introduction. *Mindfulness*, 12, 261-265. <https://doi.org/10.1007/s12671-020-01572-7>
- Park, Y. R., Nix, R. L., Duncan, L. G., Coatsworth, J. D., & Greenberg, M. T. (2020). Unfolding relations among mindful parenting, recurrent conflict, and adolescents' externalizing and internalizing problems. *Family process*, 59(4), 1690-1705. <https://doi.org/10.1111/famp.12498>
- Overbeek, M. M., Iozzia, G., Maras, A., & Rijnberk, C. (2022). Interventions for parents with mental illnesses: A scoping review. *Couple and Family Psychology: Research and Practice*, Advance online publication. <https://doi.org/10.1037/cfp0000214>
- Roff, L. L., Burgio, L. D., Gitlin, L. N., Nichols, L., Chaplin, W. & Hardin, J. M. (2004). Positive aspects of Alzheimer's Caregiving: The Role of Race. *The Journal of Gerontology: Psychological Sciences*, 59(4), 185-190. <https://doi.org/10.1093/geronb/59.4.P185>
- Van Bakel, H. J. A., Van Engen, M. L., & Peters, P. (2018). Validity of the parental burnout inventory among dutch employees. *Frontiers in Psychology*, 9, 697. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.00697>
- Van der Giessen, D., Colonnese, C., & Bögels, S. M. (2019). Changes in rejection and psychological control during parent-child interactions following CBT for children's anxiety disorder. *Journal of Family Psychology*, 33(7), 775-787. <https://doi.org/10.1037/fam0000543>
- Yuan, Q., Zhang, Y., Samari, E. & et al. (2022). The impact of having foreign domestic workers on informal caregivers of persons with dementia – findings from a multi-method research in Singapore. *Journal of BMC Geriatr*, 22(305), 202. <https://doi.org/10.1186/s12877-022-03002-w>